

relsen for nogle Aar siden indgaaet en Kontrakt med den vedkommende Postholder om, at han maa give disse Kuske en forsvarlig Løn, og man har aftalt en Skala med ham, hvorefter han lønner disse Folk. I de første 3 Aar faa de hver 900 Kr., i de næste 3 Aar 1,050 Kr., i de følgende 3 Aar 1,200 Kr. og derefter 1,350 Kr. aarlig, saa længe de forblive i hans Tjeneste. Hvad han betaler dem ud over de 1,000 Kr. til hver, refunderer Postvæsenet ham, alt for at sikre sig, at denne Mand har paalidelige og solide Folk i sin Tjeneste.

Da Postkuskene i Fjor indgik med et Andragende om en Lønningsforbedring, fik de det Svar, at det var bedst at vente, til man saa, hvorledes det gik med de 4 Etaters Lønningslove, derunder Postvæsenets. Da de 4 Etaters Lønningslov var vedtagen i Foraaret, optog man dette Spørgsmaal under Postvæsenet til fornyet Overvejelse, og man skænkede Kuskene en Ferie paa 14 Dage hver og tilstillede Postholderen de fornødne Midler, for at han kunde give disse Kuske en saadan Frihed. Men endvidere har man optaget Spørgsmaalet til fornyet Behandling, idet der foreslaas en forøget Bevilling paa Finanslovsforslaget, det findes under Konto B. I. d., og i Anmærkningerne til Forslaget vil det ærede Medlem kunne læse derom Spalte 525—526. Det ærede Medlem vilde henlede min Opmærksomhed paa dette Forhold, det er altsaa overflødigt. Det er mig, der maa henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at denne Sag er optagen paa Finanslovsforslaget og motiveret i de dertil hørende Anmærkninger.

Det er da min Hensigt at ordne det saaledes, at Postkuskene i København lønnes med fra 1,100 Kr. som Begyndelsesgage indtil 1,400 Kr., idet jeg agter at aftale gennem Postvæsenet med vedkommende Postholder, at han lønner Postilonerne paa samme Maade, som Københavns Kommune lønner Brandvæsenets Kuske. Og naar der bliver truffet Aftale i Overensstemmelse dermed, haaber jeg, at jeg ingen Bøbrejdelser faar fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ankede over Følgerne af, at man i forrige Samling nedsatte Frimærkerabatten fra 4 til 2 pCt., idet Følgerne have været, at man nu ikke i København hos de handlende, end ikke i Kioskerne, faar et 5 Øres Frimærke for en ringere Betaling end 6 Øre, ligesom man skal betale 11 Øre for et 10 Øres

Frimærke og 4 Øre for et 3 Øres. Det undrer mig, at Københavns Kioskselskab tager en saadan Opgæld. Det er bekendt, at dette Selskab sorterer under Københavns Magistrat og Kommunalbestyrelse, og at der er afsluttet en Kontrakt imellem dem. Den Gang denne blev afsluttet, anede man ikke noget om Nedsættelsen af Frimærkerabatten og har derfor ikke kunnet tage Forholdsregler i den Anledning. Men Kontrakten skal fornyes om 2 Aar, og saa haaber jeg, at Magistraten vil søge at træffe Forholdsregler mod, at en saadan Brandskatning af det københavnske Publikum finder Sted. Men for øvrigt undrer det mig, at københavnske Rigsdagsmænd føre Klager over den Slags Forhold i Rigsdagen og til mig i Stedet for at henvende sig til Københavns Magistrat eller Kommunalbestyrelse med dem. Men ville ærede Medlemmer ikke det, skal jeg love, at jeg, hvis jeg bliver saa længe paa den Plads, jeg nu er sat paa, inden de to Aar ere omme, skal henlede Københavns Magistrats Opmærksomhed paa dette Forhold og anmode den om at indsætte i den nye Kontrakt Bestemmelser, som sigte til en Forandring deri.

Overfor de private er det vanskeligere at skride ind. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at dette Forhold ikke er noget nyt, der er særligt for vort lille Land. Et lignende Spørgsmaal har været oppe for nogle faa Aar siden i Norge. Der hørte man den samme Kritik, som nu lyder her, og da den havde været et Aarstid eller saa, tror jeg, den hørte op. Der er i øvrigt neppe noget Sted i Europa, hvor man giver større Frimærkerabat end 2 pCt., og der er flere Steder, hvor man nøjes med 1 pCt. I Tyskland er Forholdet ordnet saaledes, at der paa visse Steder etableres Frimærkeudsalg med en rimelig Rabat, akkurat som man her har Stempelpapirsudsalg med en Rabat, der ydes de vedkommende Stempelpapirsforhandlere. Hvis man ikke kan faa Forholdet ordnet i al Mindelighed, og hvis ikke Anledningen til Klagerne falder bort af sig selv, kan der være Grund til at overveje, om man ikke her skal gaa til paa de omtalte Vilkaar at give Monopol til enkelte handlende paa at forhandle Frimærker. Gør man det, tror jeg nok, det ordner sig, thi de handlende have ikke nogen Interesse af, at der i hver Gade eller saa er en handlende, der alene har Ret til at sælge Frimærker. Naar man tager lidt praktisk paa dette Forhold, komme vi nok ud over Vanskelighederne.